

[Arbejdsministeren]

som vil tage langtidsarbejdsløse ind, sådan at vi kan tilbyde, at vi klarer alt papirarbejdet i forbindelse med denne ordnings administration, for det tredje derved, at staten og amtskommunerne forlods binder sig til at tage 10 pct. af de langtidsarbejdsløse.

Der er flere, der har været inde på det problem, der ligger i langtidsarbejdsløshedsordningen, nemlig hvor der tales om, at der skal være en merbeskæftigelse i forbindelse med oprettelsen af disse job, som fungerer på normale vilkår. Hvordan sikrer man sig egentlig imod misbrug af dette merbeskæftigelseskræterium? Til det vil jeg gerne sige, at denne ordning har fungeret i 3 år. Vi har kriterier for merbeskæftigelse, som er udformet i et nært samarbejde med de berørte parter på arbejdsmarkedet og de kommunale organisationer, og som ikke mig bekendt har ført til klager. Jeg kender ingen klager, men det kan da være, der forekommer enkelte sager, så derfor vil jeg nøjes med at sige: i hvert fald ikke klager i noget nævneværdigt omfang. Det har altså ikke været en ordning, der har ført til misbrug. Selvfølgelig vil der altid foregå et eller andet begrænset misbrug, men det tror jeg i denne situation har været meget lidt.

Jeg er selvfølgelig parat til at drøfte denne sag med hr. Kurt Hansen. Jeg ved ikke, om hans trosforestillinger på dette felt vil lide et afgørende skibbrud, men jeg er sikker på, at overbevisningen er så stærk, at faktiske oplysninger ikke kan bringe den i fare. Alligevel vil jeg sige til hr. Kurt Hansen, at vi kan dokumentere, at man ikke – i hvert fald ikke i noget nævneværdigt omfang – inden for den offentlige sektor har afskediget ordinært ansatte med henblik på at sætte langtidsarbejdsløse ind. Det synes jeg egentlig er et meget positivt træk.

Hr. Kurt Hansen nævner som et rigtig godt eksempel på, hvordan langtidsarbejdsløshedsordningen fungerer, at den jo kan føre til, at akademikere kan komme til at lave marcipanbrød. Vi har jo eksempler i folketinget på, at de i hvert fald spiser marcipanbrød. At de også skulle kunne komme til at lave marcipanbrød, var i virkeligheden hr. Kurt Hansens mest afgørende argument mod hele ordningen.

Jeg vil gerne til det sige, at vi har netop undersøgt akademikernes forhold under langtidsarbejdsløshedsordningen, og den un-

dersøgelse viser, at 91 pct. af de akademikere, der har været omfattet af ordningen, har været beskæftiget i henhold til en AC-overenskomst. Navnlig for de unge i akademikergruppen, der har forladt uddannelsesinstitutionerne, har det været deres eneste chance for at komme i gang med et job inden for deres eget område. Det har vist sig i mange tilfælde, at de har kunnet blive hængende på arbejdsmarkedet, efter at de har fået dette job.

Det er selvfølgelig rigtigt at sige om arbejdstilbudsordningen, at dens hovedskavank er, at den ikke sikrer fast arbejde i sig selv, at der kun er garanteret beskæftigelse i støtperioden på de 9 måneder. Men hånden på hjertet: hvor mange mennesker har egentlig uden for den offentlige sektor i dag sikkerhed for arbejde i meget mere end 9 måneder? Hvor mange har egentlig det? Er det egentlig så usædvanligt et forhold ved denne ordning i forhold til den usikkerhed, der præger masser af menneskers situation på arbejdsmarkedet, og ville de være lykkeligere stillet, hvis de slet ikke havde denne mulighed?

Jeg skal slutte vedrørende arbejdstilbudsordningen og sige, at regeringen har fortsat den målsætning, at vi skal ned på 1 års ledighed, forstået på den måde, at alle skal have et arbejdstilbud efter 1 års arbejdsløshed. Men vi har måttet erkende, at det ikke er muligt i første omgang at gøre det for andre end dem under 25 år, fordi vi samtidig skal gennemføre den tidligere besluttede fremrykning fra de 2¼–2½ år ned til de 1½ år for alle langtidsarbejdsløse.

Jeg har ingen særlige bemærkninger hverken om uddannelses- og erhvervsvejledningsloven eller om arbejdsløshedsloven. Jeg håber, at vi kan få afklaret alle spørgsmålene i udvalgsarbejdet.

Jeg skal slutte med det samme tema, som jeg begyndte med, og gøre nogle enkelte bemærkninger om jobkabelsen. Det skal ikke være af hensyn til regeringen eller medlemmer af regeringen, at man skal gennemføre jobkabelsesordningen. Det skal ikke være af hensyn til socialdemokratiet, at man skal gennemføre jobkabelsesordningen. Det skal ikke være af hensyn til at få et fint forlig, at man skal gennemføre jobkabelsesordningen. Det skal ikke være af hensyn til, at man nu har præsenteret en ny og fin tanke, der funkler på himlen og ser smart ud, at man skal